

[Wilhelm.]

Det er det, der sker, og det er baggrunden for disse enorme underskud på statsfinanserne, hvor den største post jo i alle disse år har været arbejdsløshedsunderstøttelsen, og hvor de andre ting, der giver underskud, er afsmitende virkninger af arbejdsløsheden, nemlig manglende indtægter på skatte- og afgiftssiden, fordi disse arbejdsløse og andre er nødt til at nedsætte forbruget, og de øgede sociale udgifter, som også er en konsekvens af arbejdsløsheden. Hele underskuddet ligger i virkeligheden på det, der er betinget af arbejdsløsheden, og som er pådraget os alle sammen af denne håndfuld private ejere af produktionsmidlerne, som har fundet det for godt at smide folk ud, at forhindre folk i at udføre normalt arbejde.

Nu vil man til at dække disse underskud, og hvad er det så, man gør? Ja, så tager man dels nogle udenlandske statslån, men det allerstørste og det allervigtigste af det er altså disse indenlandske statslån: 6 mia kr. i 1975, 19 mia kr. i 1976, 14 mia kr. nu. Hvad er det udtryk for? Det er simpelt hen udtryk for, at pengene findes her i landet, at de penge, det koster at betale en arbejdsløshedsunderstøttelse til folk, der er forhindret i at bestille noget fornuftigt, at de penge, det koster, at skatteindtægterne og afgifterne går ned, at de penge, det koster med de øgede sociale udgifter på grund af ledigheden, at de penge, det koster, som man er nødt til at yde, ikke bare fordi man har en eller anden social holdning til de arbejdsløse, men også fordi man ikke tør lade deres købekraft gå helt i bund af hensyn til hjemmemarkedet – at de penge, det koster, de findes faktisk her i landet. Der er kapitalister, som er parat til at opkøbe disse obligationer og disse værdipapirer, som finansministeren nu udbyder for tredje år i træk. Disse knap 40 mia kr. er der dækning for her i landet, men selvfølgelig ikke hos disse lønarbejdere.

Der kan selvfølgelig findes få undtagelser som den enkelte pensionist, der har købt et af hr. Heinesens små værdipapirer og gemmer det til supplerende af sin alderdomspension, men det er undtagelserne; den helt store overførsel her består i, at en gruppe kapitalister er i stand til at købe disse værdipapirer for nu knap 40 mia kr. og gældsætte danske lønarbejdere tilsvarende for 40 mia kr. De er allerede begyndt at afbedrage og tilbagebetale på denne gældsætning.

Det er krisens omkostninger smurt over på lønarbejderne, det er essensen i disse indenlandske statslån. Hertil kommer de andre obskure motiver med at holde renten oppe, for at forhindre at byggeriet går rigtigt i gang, og hvad der ellers ligger i dette motiv med at holde renten så højt, som den kan holdes. Man sikrer den passive kapital, der ikke har nogen produktive anbringelsesmuligheder i øjeblikket, en effektiv forrentning, uden at den foretager sig noget som helst, på 16 pct. om året. Det er også det, der ligger i disse indenlandske statslån.

Det er efter vores mening essensen i, at man føler sig nødt til fra socialdemokratiets side at dække underskuddet på statsbudgettet under krisen ved hjælp af indenlandske statslån, som selvfølgelig ikke bliver købt op af de mennesker, der har det dårligst under krisen, men som netop gældsætter disse mennesker i en lang, lang fremtid til de folk, der stadig væk har råd. Pengene findes altså her i landet, værdierne findes her i landet, men i stedet for at opkratte dem og sige: nu er dette system i krise, nu kan vi ikke tillade, at en håndfuld mennesker sidder med disse enorme uproduktive kapitaler, de må krattes op til at afbøde denne krise – i stedet så tilbyder man, at disse uproduktive kapitaler kan blive forrentet med 16 pct. ved hjælp af de værdipapirer, som finansministeren nu på tredje år strør på markedet.

Den anden grund til, at det kan være nyttigt at knytte nogle enkelte kommentarer til dette bemyndigelsesforslag, er det nye, der er kommet med i denne betænkning, den håndfæstning, regeringen har indgået i de 3 punkter for at skaffe sig sit borgerlige flertal for bemyndigelsen på de 14 mia kr., håndfæstningen om den stramme finanspolitik. Jeg vil da gerne følge det op, hvad andre også har gjort, og efterlyse en lidt mere konkret vurdering fra finansministerens side. Hvad lægger regeringen i disse 3 punkter? Hvad lægger den i punkt 1, som er et meget aktuelt punkt, der drejer sig om den finanspolitik, man fører nu? Hvad lægger man konkret i det? Holder det stadig væk, hvad finansministeren og økonomiministeren og statsministeren erklærede så sent som ved overenskomstindgrebet for halvanden måned siden og ved finansloven for godt en måned siden, at regeringen ikke har planer om en stramning af finanspolitikken, ikke har planer om øgede afgifter, øget moms eller andre øgede afgifter, ikke har planer om yderligere bespa-